

Aká vzácna a obdivuhodná hostina! (sv. Tomáš Akvinský)

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 06 Jún 2010 12:29

Keď nás chcel jednorodený Boží Syn urobiť účastníkmi na svojej božskej prirodzenosti, prijal našu prirodzenosť a stal sa človekom, aby ľudí urobil bohmi. A okrem toho všetko, čo si vzal z nášho použil pre našu spásu. Lebo svoje telo priniesol na oltári kríža Bohu Otcovi na obeť za naše zmierenie a svoju krv vylial na výkupnú cenu a zároveň očistný kúpeľ, aby sme boli vykúpení z biedneho otroctva a očistili sa od všetkých hriechov.

A aby nám zostala trvalá pamiatka tohoto veľkého dobrodenia, zanechal svoje telo za pokrm a svoju krv za nápoj, ktoré majú veriaci prijímať pod spôsobmi chleba a vína.

Aká vzácna a obdivuhodná hostina, spásonosná a preplnená každou dobrotou! Čo môže byť ešte vzácnejšie ako táto hostina, na ktorej sa neje mäso teliat a capov, ako kedysi v zákone, ale predkladá sa nám za pokrm Kristus, pravý Boh?! Čo je obdivuhodnejšie ako táto sviatosť?! Nijaká iná sviatosť nie je spasiteľnejšia ako táto, ktorou sa očisťujú hriechy, zveľaďujú čnosti a myseľ sa naplňa hojnosťou všetkých duchovných darov.

V Cirkvi sa obetuje za živých i mŕtvych, aby osožila všetkým, lebo bola ustanovená na spásu všetkých.

A nakoniec, nik nedokáže vyjadriť dobrotu tejto sviatosti, cez ktorú sa ochutnáva duchovná slasť v samom prameni a slávi sa pamiatka tej vynikajúcej lásky, ktorú vo svojom umučení ukázal Kristus.

Ale aby sa čím hlbšie vryla nesmiernosť tejto lásky do srdc veriacich, pri Poslednej večeri, keď na odchode z tohto sveta k Otcovi slávil s učeníkmi veľkonočného baránka, ustanovil túto sviatosť ako trvalú pamiatku svojho umučenia, ktorá naplňa staré predobrazy, ako najväčší zo zázrakov, ktoré urobil, a zanechal jedinečnú útechu zarmúteným pre jeho neprítomnosť.

Z Diela svätého kňaza Tomáša Akvinského
(Opusculum 57, in festo Corporis Christi, lect. 1-4)